
In duici júbilo

Michael Praetorius (1571-1621)

Επίπεδο Δυσκολίας 3

Κλασσικό

Το χορωδιακό είναι ένας Χριστουγεννιάτικος ύμνος από το έργο του συνθέτη *Musae Sionae II* (1607). Το κείμενο βασίζεται στην εναλλαγή Μεσαιωνικών Γερμανικών με Λατινικά. Στο ύμνο αυτό ο Praetorius χρησιμοποιεί το γνωστό παραδοσιακό Χριστουγεννιάτικο τραγούδι από το Μεσαίωνα.

Καθώς ο συνθέτης είναι Γερμανός θα εφαρμοστεί η γερμανική προφορά των Λατινικών.

Ο στίχος

In dulci júbilo,

Στην γλυκιά χαρά

Nun singet

Τώρα τραγουδήστε

und seid froh!

Και να είστε ευτυχείς!

Unsers Herzens Wonne liegt

Η χαρά της καρδιάς μας

in praesepio,

είναι στην φάτνη,

Und leuchtet als die Sonne

και λάμπει σαν τον ήλιο

Matris in gremio,

η αγκαλιά της Μητέρας

Alpha es et O!

(Ο Χριστός) είναι το Άλφα και το Ωμέγα!

Η διδασκαλία

Πρόκειται για ένα δίφωνο μοτέτο *a cappella* για όμοιες φωνές σε δύο ομάδες που τραγουδούν περίπου στην ίδια έκταση. Οι δύο φωνές διασταυρώνονται σε όλη τη διάρκεια του έργου, και ο μαέστρος θα έχει καλύτερο αποτέλεσμα εάν αναμείξει τις ομάδες των φωνών της χορωδίας, ώστε σε κάθε ομάδα να έχει και σοπράνο και μέτζο και άλτο. Θα πετύχει έτσι ένα φωνητικά πιο ομοιογενές αποτέλεσμα.

Η μελωδική γραμμή της κάθε φωνής διδάσκεται χωριστά με ιδιαίτερη φροντίδα στο φραζάρισμα και τους τονισμούς των λέξεων, ακολουθώντας την προσωδία του κειμένου και όταν η κάθε ομάδα φωνών είναι έτοιμη με κάθε λεπτομέρεια, τότε ο μαέστρος ενώνει τις φωνές.

Προσοχή χρειάζεται στα μέτρα 20-25 και 32-36 όπου είναι απαραίτητη η χρήση χορωδιακής αναπνοής για να μην κοπεί η ροή του μελισματος στις λέξεις *Wonne* και *gremio*.

Το έργο διευθύνεται σε μια κίνηση μέχρι το μέτρο 52. Τα μέτρα 52-54 διευθύνονται σε δύο κινήσεις (2/2) και το μέτρο 55 σε τρεις κινήσεις (3/2).

Ο συνθέτης

Γερμανός συνθέτης, θεωρητικός της μουσικής και οργανίστας, αντιπρόσωπος του Μπαρόκ. Θεωρείται ο πιο παραγωγικός συνθέτης της γενιάς του, κυρίως όσον αφορά τους προτεσταντικούς ύμνους, (*Musae Sioniae, Motectae et psalmi, Missodia Sionia, Hymnodia Sionia*), αλλά και μία ευρεία γκάμα άλλων συνθέσεων. Η σημασία του θεωρητικού συγγράμματός του *Syntagma musicum* έγκειται όχι μόνο στην επιρροή που είχε στους μεταγενέστερους συνθέτες, αλλά και στην αυτοτελή υψηλή αξία του ως ιστορικό δοκίμιο. Το έργο αναφέρεται στην τεχνική της ενορχήστρωσης στις αρχές του Μπαρόκ, στις οικογένειες μουσικών οργάνων της εποχής και στην περίοπτη θέση του εκκλησιαστικού οργάνου, αποτελώντας μια σημαντική ιστορική πηγή για την εποχή που αναφέρεται.